

Súd: Okresný súd Brezno
Spisová značka: 4C/148/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6314204435
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Kekeňák, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSBR:2016:6314204435.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Brezno sudcom JUDr. Ondrej Kekeňák, PhD., v právnej veci navrhovateľa Home Credit Slovakia, a.s. so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36 234 176, zast. Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s. r. o., so sídlom 1. mája 173/11, Trenčín, IČO: 47 234 679, proti odporkyni Q. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. 6, A. A., toho času na neznámom mieste, v konaní zast. opatrovníčkou Ing. Kateřina Šperkova, dozorná úradníčka Okresného súdu Brezno o zaplatenie 523,93 Eur s príslušenstvom, takto, takto

rozhodol:

Odporkyňa je p o v i n n á zaplatiť navrhovateľovi sumu vo výške 523,93 Eur, kapitalizovaný ročný úrok z omeškania vo výške 77,25 Eur, úroky z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 523,93 Eur od 18.04.2014 do zaplatenia, ako aj nahradiť trovy konania spočívajúce v súdnom poplatku zaplatenom za návrh na začatie konania vo výške 31,- Eur, všetko do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom pôvodne podaným na Okresnom súde Banská Bystrica dňa 24.04.2014 domáha voči odporkyni zaplatenia sumy 523,93 Eur spolu s kapitalizovaným ročným úrokom z omeškania vo výške 77,25 Eur, spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 523,93 Eur od 18.04.2014 do zaplatenia tak, ako je uvedené v návrhu. Súčasne sa domáha aj priznania náhrady trov konania.

V návrhu uviedol, že s odporkyňou uzavrel dňa XX.XX.XXXX zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú úverové zmluvné podmienky navrhovateľa (ďalej len ÚP). Na základe tejto zmluvy sa zaviazal odporkyni poskytnúť úver vo výške 1000,- Eur. Poskytnutý úver sa odporkyňa zaviazala splácať v 36 pravidelných mesačných splátkach po 41,75 Eur.

Odporkyňa bola v omeškaní s úhradou svojho záväzku tak, ako je uvedené v priloženom výpise čerpania, splátok a úhrad, z ktorého vyplýva prehľad jednotlivých platieb odporcu a spôsob ich započítania. V zmysle hlavy 7 ÚP odporkyňu listom zo dňa 26.07.2012 vyzval k splateniu celého zostatku úveru, ktorý pozostáva z nezaplatených splátok po splatnosti upomienky a zmluvnej pokuty (ak boli vygenerované) a zo zosplatených budúcich splátok, v lehote 15 dní od odoslania výzvy. V návrhu na vydanie platobného rozkazu si však navrhovateľ zosplatený zmluvný úrok, upomienku a zmluvné pokuty neuplatňuje. Navrhovateľ ku dňu podania návrhu eviduje voči odporkyni pohľadávku v celkovej výške 523,93 Eur, ktorá pozostáva z istiny vo výške 394,32 Eur, úrokov vo výške 66,80 Eur, zosplatennej istiny vo výške 38,93 Eur, poplatkov za vedenie účtu vo výške 23,88 Eur. Ďalej voči odporkyni eviduje kapitalizovaný úrok z omeškania vo výške 77,25 Eur z čiastky 523,93 Eur od 10.08.2012 do 17.04.2014, ako aj bežný úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 523,93 Eur od 18.04.2014 do zaplatenia.

Navrhovateľ pripojil k návrhu listinné doklady, a to úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, výpis z obchodného registra, úverové zmluvné podmienky navrhovateľa, výzvu k splateniu celého úveru spolu s poštovým podacím hárkom, výpis čerpania, splátok a úhrad.

Okresný súd Banská Bystrica podaním zo dňa 12.05.2014 postúpil spis na Okresný súd Brezno z dôvodu miestnej nepríslušnosti Okresného súdu Banská Bystrica v zmysle § 84, 105 O.s.p.

Na základe výzvy súdu zaplatil navrhovateľ súdny poplatok za návrh vo výške 31,- Eur.

Platobným rozkazom č.k. 3Ro/375/2014-37 zo dňa 26.06.2014 súd zaviazal odporkyňu povinnosťou zaplatiť navrhovateľovi 523,93 Eur, kapitalizovaný ročný úrok z omeškania vo výške 77,25 Eur, úroky z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 523,93 Eur od 18.04.2014 do zaplatenia, ako aj nahradiť mu trovy konania spočívajúce v súdnom poplatku zaplatenom za návrh na začatie konania vo výške 31,- Eur, všetko v lehote 15 dní od doručenia platobného rozkazu.

Podaním doručeným súdu dňa 24.06.2015 upovedomil navrhovateľ súd o skutočnosti, že plná moc pre jeho právneho zástupcu je uložená na tunajšom súde pod zn. Spr. 212/15.

Podaním doručeným súdu dňa 11.07.2014 podala odporkyňa odpor proti platobnému rozkazu č.k. 3Ro/375/2014-37 zo dňa 26.06.2014. V rámci podaného odporu uviedla, že uplatnený nárok neuznáva a odmieta ho v plnom rozsahu; považuje ho za nedôvodný.

Podaním doručeným súdu dňa 11.08.2014 sa navrhovateľ vyjadril k podanému odporu. V podaní uviedol, že predmetná úverová zmluva je platná a účinná, obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti, je prejavom slobodnej vôle odporkyne a navrhovateľa a neobsahuje žiadne neprijateľné zmluvné podmienky.

Dňa 03.10.2014 bol súdu doručený návrh na vstup Združenia spotrebiteľov Slovenska, o.z. so sídlom Janka Kráľa 7, Banská Bystrica, IČO: 42 309 166, zast. Mgr. Henrich Schindler, advokát so sídlom Janka Kráľa 7, Banská Bystrica, ako vedľajšieho účastníka na strane odporkyne z dôvodu ochrany spotrebiteľských práv odporkyne v konaní pred súdom.

Uznesením č.k. 4C/148/2014-85 zo dňa 24.11.2015 súd ustanovil za opatrovníčku odporkyne Ing. Kateřinu Šperkovú, dozornú úradníčku Okresného súdu Brezno.

Uznesením č.k. 4C/148/2014-88 zo dňa 08.02.2016 súd nepripustil vstup vedľajšieho účastníka, Združenia spotrebiteľov Slovenska, o.z. so sídlom Janka Kráľa 7, Banská Bystrica, IČO: 42309166, zast. Mgr. Henrich Schindler, advokát so sídlom Janka Kráľa 7, Banská Bystrica, do konania na strane odporkyne.

Podľa § 115a ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, na prejednanie veci samej nie je potrebné nariaďovať pojednávanie, ak to nie je v rozpore s požiadavkou verejného záujmu a ak možno vo veci rozhodnúť len na základe listinných dôkazov predložených účastníkmi a účastníci s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania súhlasia alebo sa výslovne práva na verejné prejednanie veci vzdali.

Podľa § 115a ods. 2 OSP, pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Podľa § 156 ods. 3 OSP, vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia ústneho pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením návrhu, ako aj listinných dokladov pripojených k návrhu tak, ako sú uvedené vyššie, a to plnomocenstvom pre právneho zástupcu, úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX, výpisu z obchodného registra, úverových zmluvných podmienok navrhovateľa, výzvy na splatenie celého úveru spolu s poštovým podacím hárkom, výpisu čerpania, splátok a úhrad, ako aj vyjadrení účastníkov konania.

Na základe vykonaného dokazovania zistil súd v podstatných okolnostiach tento skutkový stav:

Dňa XX.XX.XXXX uzavrel navrhovateľ s odporkyňou zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX v zmysle § 497 zákona č. 513/1991 Zb. (ďalej aj Obchodný zákonník alebo Obch.z.), ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú ÚP. Na základe tejto zmluvy sa navrhovateľ zaviazal odporkyňi poskytnúť úver vo výške 1 000,- Eur bankovým prevodom, úročený úrokovou sadzbou 24,59 % ročne. Odporkyňa sa v rámci zmluvy zaviazala splácať poskytnutý úver v 36 pravidelných mesačných splátkach vo výške 41,75 Eur mesačne, pričom splatnosť prvej splátky bola dohodnutá v bode 55 zmluvy. Úver bol poskytnutý pri ročnej percentuálnej miere nákladov vo výške 40,61 %.

Odporkyňa bola v omeškaní s úhradou svojho záväzku tak, ako je uvedené v priloženom výpise čerpania, splátok a úhrad, z ktorého vyplýva prehľad jednotlivých platieb odporkyne a spôsob ich započítania. V zmysle hlavy 7 ÚP bola odporkyňa navrhovateľom vyzvaná listom zo dňa 26.07.2012 na splatenie celého zostatku úveru, ktorý pozostáva z nezaplatených splátok po splatnosti upomienky a zmluvnej pokuty (ak boli vygenerované) a zo zosplatnených budúcich splátok, a to v lehote 15 dní od odoslania výzvy. V návrhu na vydanie platobného rozkazu si však navrhovateľ zosplatnený zmluvný úrok, upomienku a zmluvné pokuty neuplatňuje.

Navrhovateľ ku dňu podania návrhu eviduje voči odporkyňi pohľadávku v celkovej výške 523,93 Eur, ktorá pozostáva z istiny vo výške 394,32 Eur, úrokov vo výške 66,80 Eur, zosplatnenej istiny vo výške 38,93 Eur, poplatkov za vedenie účtu vo výške 23,88 Eur. Ďalej voči odporkyňi eviduje kapitalizovaný úrok z omeškania vo výške 77,25 Eur z čiastky 523,93 Eur od 10.08.2012 do 17.04.2014, z čiastky 523,93 Eur od 10.08.2012 do 17.04.2014, ako aj bežný úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 523,93 Eur od 18.04.2014 do zaplataenia. Túto sumu mu odporkyňa neuhradila ani čiastočne.

Súd pri rozhodovaní o návrhu vychádzal najmä z týchto ustanovení zákona :

Podľa § 369 ods. 1 zákona Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatenej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka, dlžník je oprávnený vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Úroky je povinný zaplatiť len za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov.

Preverením zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX bolo zistené, že typovo sa uvedená zmluva zaraďuje medzi tzv. absolútne obchody v súlade s ustanovením § 261 ods. 6 písm. d) Obch. z., čo znamená, že tento právny vzťah bez ohľadu na povahu zmluvných strán, t. j. či na jednej strane vystupuje spotrebiteľ alebo nie, podlieha právnej úprave obsiahnutej v tretej časti Obchodného zákonníka, na ktorý sa obligatórne uplatní právna úprava Obchodného zákonníka ako lex specialis vo vzťahu k všeobecnej úprave obsiahnutej v Občianskom zákonníku. Skutočnosť, že odporkyňa pri uzatvorení zmluvy o úvere mala postavenie spotrebiteľa v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. nemá za následok, že by zmluvný vzťah stratil charakter absolútneho obchodného záväzkového vzťahu a mal by sa následne spravovať výhradne iba ustanoveniami Občianskeho zákonníka. Použitie Občianskeho zákonníka v danom prípade prichádza do úvahy len v tom prípade, ak určitú otázku záväzkovo-právneho vzťahu medzi navrhovateľom a odporkyňou Obchodný zákonník neupravuje.

Spotrebiteľská zmluva nie je samostatným typom zmluvy (aj keď je v Občianskom zákonníku pomenovaná), ale možno ju označiť ako druh zmluvy, pre ktorú najmä Občiansky zákonník, ale aj iné právne predpisy, ustanovujú osobitné podmienky a určujú, aké náležitosti zmluva musí obsahovať, a naopak, ktoré v nej nesmú byť (neprijateľné podmienky) na ochranu tzv. slabšej zmluvnej strany.

Úprava spotrebiteľskej zmluvy tvorí právny základ ochrany spotrebiteľa v súkromno-právnych vzťahoch a je základným inštitútom spotrebiteľského práva. Charakter spotrebiteľskej zmluvy môže mať zmluva kúpna, zmluva o dielo, poisťná zmluva, zmluva o obstaraní zájazdu, lízingová zmluva, zmluva o dodávke plynu a elektriny, zmluva o pripojení, a ďalšie. Charakter spotrebiteľskej zmluvy môžu mať aj zmluvy uzatvárané podľa Obchodného zákonníka, ako aj ďalších osobitných predpisov.

Spotrebiteľská zmluva sa uzatvára medzi dodávateľom na strane jednej a spotrebiteľom na strane druhej. Dodávateľ je ten, ktorý pri uzavieraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom bude vždy osoba (fyzická či právnická), ktorá pri uzavieraní tejto zmluvy nekoná ako podnikateľ, teda osoba, ktorá pri uzavieraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti, alebo inej podnikateľskej činnosti, pričom nie je rozhodujúce, či spotrebiteľ mal možnosť ovplyvniť obsah zmluvy (uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 30. apríla 2010, sp. zn. 5Co/140/10 - 67).

Súd teda v zmysle vyššie uvedených skutočností konštatuje, že aj napriek tomu, že predmetný záväzkovo-právny vzťah medzi navrhovateľom a odporcom možno hodnotiť ako tzv. absolútny obchod, nevylučuje to samo osebe aplikáciu ustanovení § 52 - § 54 O. z. na predmetnú zmluvu o úvere, keďže zmluva o úvere uzavretá medzi navrhovateľom (vystupujúcim v zmysle § 52 ods. 3 zákona v postavení dodávateľa) a odporkyňou (vystupujúcou v zmysle § 52 ods. 4 zákona v postavení spotrebiteľa) ako zmluvný typ podliehala v čase uzavretia režimu právnej úpravy spotrebiteľských zmlúv podľa Občianskeho zákonníka, keď spĺňala náležitosti vyžadované ust. § 52 ods. 1, 3, 4 O. z.

Súd však považuje za potrebné uviesť, že znenie ustanovenia § 54 ods. 1 O. z. nie je možné považovať za akýsi materiálny korektív, ktorý by umožňoval považovať všetky ustanovenia Občianskeho zákonníka za jednostranne kogentné, od ktorých by nebolo možné sa odchyliť v neprospech spotrebiteľa. K záveru, že zákonodarca počítal len s kogentnosťou úpravy spotrebiteľských zmlúv, a nie s kogentnosťou celého Občianskeho zákonníka, možno dospieť logickým výkladom ustanovení Obchodného zákonníka (napr. § 369 ods. 1 veta tretia, ktorý vo svojej úprave priamo počíta so spotrebiteľom; v prípade jednostrannej kogentnosti Občianskeho zákonníka by uvedená veta nemala žiadny právny význam). S uvedeným výkladom sa stotožnil aj Najvyšší súd SR, ktorý vo svojom rozhodnutí sp. zn. 6 M Cdo/4/2012 zo dňa 27.03.2013 okrem iného uviedol nasledovné:

"Generálny prokurátor v mimoriadnom dovolaní správne uvádza, že zmluva o úvere upravená ustanoveniami § 497 až § 507 Obchodného zákonníka je tzv. absolútnym obchodom, čo znamená, že sa tento právny vzťah bez ohľadu na povahu jeho účastníkov spravuje Obchodným zákonníkom. V zmysle § 261 ods. 4 Obchodného zákonníka sa akcesorické záväzky spravujú režimom Obchodného zákonníka, pokiaľ je tomuto režimu podriadený hlavný záväzok. Vzťahy, ktoré vznikajú pri zabezpečení záväzkov z úverovej zmluvy, sa preto spravujú ustanoveniami Obchodného zákonníka (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 18. mája 2000, sp. zn. 4Obo/115/99). Generálny prokurátor správne uvádza, že jedným zo spôsobov zabezpečenia záväzku z obchodno-právneho vzťahu je aj ručenie, ktorého komplexná, ucelená právna úprava sa nachádza v ustanoveniach § 303 až § 312 Obchodného zákonníka. Na záväzkové vzťahy vyplývajúce z ručenia v prípade zabezpečenia plnenia z úverovej zmluvy, vrátane právneho vzťahu medzi ručiteľom a dlžníkom, sa preto použijú ustanovenia Obchodného zákonníka, a nie Občianskeho zákonníka. V takomto prípade použitie ustanovení Občianskeho zákonníka neprichádza do úvahy ani pri posudzovaní otázok premlčania, keďže všeobecná právna úprava premlčania je obsiahnutá v obchodnom práve, konkrétne v ustanoveniach § 387 a nasl. Obchodného zákonníka".

S ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti je teda potrebné konštatovať, že na predmetnú zmluvu o úvere sa budú primárne aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka spolu s ustanoveniami § 52 až § 54 Občianskeho zákonníka a zákonom č. 129/2010 Z. z. ako lex specialis v pomere k zvyšným ustanoveniam Občianskeho zákonníka ako lex generalis, ktorý sa použije iba na vyplňovanie prípadných

medzier v zákone, t. j. keď niektoré otázky právnych vzťahov Obchodný zákonník, alebo ustanovenia § 52 až § 60 Občianskeho zákonníka, neupravujú.

Vykonaným dokazovaním má súd preukázané, že dňa XX.XX.XXXX uzavrel navrhovateľ s odporkyňou zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX v zmysle § 497 zákona č. 513/1991 Zb. (ďalej aj Obchodný zákonník alebo Obch.z.), ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú ÚP. Na základe tejto zmluvy sa navrhovateľ zaviazal odporkyni poskytnúť úver vo výške 1 000,- Eur bankovým prevodom, úročený úrokovou sadzbou 24,59 % ročne. Odporkyňa sa v rámci zmluvy zaviazala splácať poskytnutý úver v 36 pravidelných mesačných splátkach vo výške 41,75 Eur mesačne, pričom splatnosť prvej splátky bola dohodnutá v bode 55 zmluvy. Úver bol poskytnutý pri ročnej percentuálnej miere nákladov vo výške 40,61 %.

Odporkyňa bola v omeškaní s úhradou svojho záväzku tak, ako je uvedené v priloženom výpise čerpania, splátok a úhrad, z ktorého vyplýva prehľad jednotlivých platieb odporkyne a spôsob ich započítania.

V zmysle hlavy 7 ÚP bola odporkyňa navrhovateľom vyzvaná listom zo dňa 26.07.2012 na splatenie celého zostatku úveru, ktorý pozostáva z nezaplatených splátok po splatnosti upomienky a zmluvnej pokuty (ak boli vygenerované) a zo zosplatených budúcich splátok, a to v lehote 15 dní od odoslania výzvy. V návrhu na vydanie platobného rozkazu si však navrhovateľ zosplatený zmluvný úrok, upomienku a zmluvné pokuty neuplatňuje.

Navrhovateľ ku dňu podania návrhu eviduje voči odporkyni pohľadávku v celkovej výške 523,93 Eur, ktorá pozostáva z istiny vo výške 394,32 Eur, úrokov vo výške 66,80 Eur, zosplatennej istiny vo výške 38,93 Eur, poplatkov za vedenie účtu vo výške 23,88 Eur. Ďalej voči odporkyni eviduje aj kapitalizovaný úrok z omeškania vo výške 77,25 Eur z čiastky 523,93 Eur od 10.08.2012 do 17.04.2014, z čiastky 523,93 Eur od 10.08.2012 do 17.04.2014, ako aj bežný úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 523,93 Eur od 18.04.2014 do zaplatenia. Túto sumu odporkyňa navrhovateľovi neuhradila ani čiastočne.

Súd na základe vyššie uvedených skutočností a na základe citovaných ustanovení zákonov navrhovateľovi vyššie uvedený uplatnený nárok priznal, pretože ho považuje za dôvodný.

Navrhovateľ si v rámci návrhu uplatnil voči odporkyni aj nárok na zaplatenie úrokov z omeškania, pretože odporkyňa mu dlžnú čiastku neuhradila v lehotách stanovených v zmluve o úvere a v súlade s § 506 Obch. z. poskytnutý úver „zosplatil“ k 26.07.2012. Nezaplatením dlžnej sumy do dňa splatnosti poskytnutého úveru, t. j. do 26.07.2012 sa dostala odporkyňa s platením dlhu do omeškania. Z vykonaného dokazovania má súd preukázané, že v návrhu uplatňované úroky z omeškania majú oporu v citovanom nariadení vlády SR č. 87/1995 Zb., ako aj v ustanovení § 369 ods. 1 Obch.z.. Súd preto aj vyššie uvedený nárok navrhovateľovi priznal v plnom rozsahu.

V rámci návrhu si navrhovateľ vyčíslil trovy konania spočívajúce v zaplatenom súdnom poplatku za návrh na začatie konania vo výške 31,- Eur.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Súd preskúmal uplatnený nárok navrhovateľa ohľadom náhrady trov konania a zistil, že je opodstatnený v plnom rozsahu.

Navrhovateľovi ako účastníkovi, ktorý mal vo veci úspech v plnom rozsahu, tak vznikol v súlade s ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p. nárok na náhradu trov konania spočívajúcich v súdnom poplatku zaplatenom za návrh na začatie konania vo výške 31,- Eur, na úhradu ktorých súd zaviazal odporkyňu tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Podľa § 160 ods. 1 O.s.p., ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Súd v zmysle vyššie cit. ust. § 160 ods. 1 O.s.p. predĺžil odporkyni zákonom určenú lehotu splnenia uložených povinností z 3 dní na 30 dní, počas ktorých bude mať odporkyňa dostatok času na to, aby si

obstarala rozumným spôsobom prostriedky na úhradu uložených povinností, príp. sa s navrhovateľom dohodla na vyporiadaní svojich finančných záväzkov.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia písomne v dvoch vyhotoveniach prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá právoplatné a vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z. z. (Exekučný poriadok).